

[Maisted]

nemgået de ændringsforslag, hun kender til fra tidligere tid. Det kunne måske have vakt interesse hos nogle af medlemmerne herinde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal i fortsættelse af det, jeg sagde før, sige, at hvis folketinget ønsker at bruge de beregninger, vi én gang har foretaget af ændringsforslag til finansloven, skal de lynhurtigt blive suppleret op med nye besparelsesforslag, men jeg har en fornemmelse af, at interessen ikke er så stor, heller ikke hos hr. Maisted.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er flere gange i dagens løb af både socialdemokratiet, de konservative, venstre og kristeligt folkeparti blevet sagt, at SFs ændringsforslag til finansloven er ude af trit med virkeligheden, og jeg er næsten fristet til at være lige så demagogisk som de herrer ordførere og sige: hvad skulle I egentlig gøre, hvis vi ikke stillede disse ændringsforslag, som øjensynligt for alle er et påskud til at fortælle en hel masse dårligt om SF?

Efter sigende ville vores ændringsforslag, hvis de blev gennemført, ødelægge både landets økonomi og borgernes sikkerhed komplet og fuldstændigt. Der er meget, der tyder på, at vores forslag bliver læst helt stereotyp af kritikerne, og at der ikke bliver skelnet mellem vigtige ideologiske forslag og forslag, der lægger op til en øjeblikkelig ændring af den danske hverdag.

Jeg vil opfordre kritikerne til – til næste år i hvert fald, for i år er det jo for sent – at læse vores bemærkninger lidt grundigere, og så vil jeg ligesom hr. Jes Lunde gøre opmærksom på, at vi år efter år har sagt herfra og også i bemærkningerne til vores ændringsforslag, at vi er helt klar over, at en udmeldelse af NATO og en udmeldelse af EF og en nedlæggelse af det danske forsvaret ikke kan klares fra finansårets begyndelse, men at vi med vores forslag vil sige: det skal ske så snart som muligt, og at vi i øvrigt er indstillet på at finde ud af, hvordan det rent praktisk skal klares, når det er sket – og også i overgangsperioden.

I øvrigt må man sige, at socialdemokratiet er lige så ansvarligt for en del af det, jeg kaldte hverdagsændringsforslagene, som vi

er, for vi har faktisk tilsluttet os en del af socialdemokratiets forslag, men det har hr. Camre i sin stormægtighed måske ikke haft tid til at lægge mærke til. Det har i hvert fald knebet med den samme åbne holdning fra socialdemokratiets side over for vore ændringsforslag, og jeg skal derfor til glæde for socialdemokratiet og forhåbentlig også til glæde for det radikale venstre og helt sikkert til afsky for hr. Poulsgaard og fru Pia Kjærsgaard fremhæve et par forslag, som de partier, der hører med i det såkaldte alternative kulturflertal, må være interesserede i at støtte.

Det første ændringsforslag har nr. 261, og det hører under § 15, socialministeriet. Det drejer sig om en forhøjelse på 3 mill. kr. til brug for statens bibliotek og trykkeri for blinde, som i øvrigt i 1985 skal overflyttes til kulturministeriet; men det bliver dets økonomi næppe bedre af. Blinde og svagsynede er i den samme situation, som de har været i i snart mange år, trods lidt bedre tilskud til kommunale lydavisere takket være SFs indsats. De er i den situation, at de kun råder over 2 pct. af den information, der er til rådighed for andre danskere gennem deres folkebiblioteker. Der er alt for få lydbøger, der er meget få punktskriftbøger, og det kniber meget med tidsskrifter osv. De 3 mill. kr. kan rette lidt op på denne elendige situation og afskaffe en smule af diskrimineringen af de svagsynede. En del af pengene skal i øvrigt anvendes til en forbedring af apparaturet, især til frembringelse af lydbøger og til punktskrift, for det er helt nedslidt og forældet.

Jeg opfordrer derfor socialdemokratiet og resten af det alternative kulturflertal til at stemme for dette forslag, og jeg synes da også, at socialpolitikkerne skulle være interesseret i at stemme for det. Jeg kan i øvrigt meddele, at vi i det kommende finansår vil komme med et forslag om en vigtig udbygning af de læsehæmmedes informationsmuligheder.

Det næste forslag, jeg vil fremhæve, har nr. 410, og det går ud på en forbedring af praktikmulighederne for arkitektstuderende.

I gamle dage kom de arkitektstuderende meget ofte i praktik i deres sommerferie, men dette er ikke muligt nu. Arkitekterne synes ikke at have penge til at tage dem i praktik, og vi må altså uddanne arkitekter,